

tilbage, ganske jævnt, til Forholdene, som de vare tidligere. Noget saadant vilde da være et fornuftigt Resultat af den kommende Samlings Forhandlinger. Som staaende uden for Partierne er jeg naturligvis uden Indflydelse paa denne Sag. Det bliver jo de to Partier, hvis Sammenslutning gennem de foregaaende 2 Aar har sat Præget paa de politiske Forhandlinger, der ogsaa blive de bestemmende for, hvorledes Udfaldet vil blive af dette Aars Samling. Men skønt jeg kun staar som Tilstuer, om end ikke som uvillig eller uinteresseret Tilstuer, maa jeg dog udtale, at det synes mig, at ethvert fornuftigt Menneſte maa ønske at faa Ende paa disse finansielle Tilstande, nu da det klart viser sig, at hvis de vare ret længe endnu, vilde de medføre meget alvorlige Følger for enhver Skatteborger.

J. C. Christensen: Det tidligere Medlem fra Røge (Hørup), som det lykkedes Højre at besejre ved sidste Valg, sagde en Gang i Hjør her i Tinget, at det interesserede ham grumme lidt, at høre noget om, hvad en Mand vilde, naar han ikke først hørte noget om, hvad han kunde. Sidste han ikke, hvad en Mand kunde, saa interesserede det ham grumme lidt, om vedkommende Mand stod op og sagde noget om alt det store og gode, han vilde. Jeg antager, at dette høje Ting har det paa en noget lignende Maade over for Partierne, saaledes at Medlemmerne af de Partier, der ikke ere stærke nok til at sætte deres Vilje igennem ved Afstemning, ikke kunne paaregne synderlig Interesse for, hvad de tale om her. Alligevel har jeg bobet at tage Ordet her ved denne Lejlighed. Jeg haaber paa, at de ærede Medlemmer dog vilde laane mig Dre en lille Stund. — I 1873 i April Maaned var den højtærede Konsejlspræsident med til at vedtage en Adresse. Den højtærede Justitsminister var, saa vidt jeg husker, Ordfører for denne Adresse, hvori der udtaltes Frygt for den store Fare, der var for Forfatningen, naar Regeringen udelukkende støttede sig til det ene Ting. Ved en saadan Tilstand, hvor Regeringen udelukkende støttede sig til det ene Ting, kunde der komme store Fares for selve Forfatningen. Saadan omtrent udtalte den højtærede Justitsminister sig ved den Lejlighed. Nu er det mærkeligt nok, at endskønt Ministeriets Medlemmer allerede i 1873 saa denne store Fare, saa vare de knap komne til Røret i 1875, før de begyndte at praktisere en Forstaaelse af Grundloven, som netop arbejdede hen paa at virkeliggøre en saadan Fare, førend de arbejdede paa at vise Landet og vise Verden, at det kunde lykkes

at regere, naar de blot havde Tilslutning af Landstinget, havde Kongens Tillid og havde Landstingets Flertals Tillid. De arbejdede som sagt hen paa at vise, at de kunde regere tvært imod Folkbevillingen, saadan som den findes udtrykt her i dette Ting, ja tvært imod selve Folketinget. Jeg skal ikke vidtløftig komme ind paa, hvordan den Tid er gaaet siden 1875 indtil nu, det er en lang Narrække, 17 Aar, vi vide alle her i denne Sal, hvordan det er gaaet; vi have set, hvordan dette Ministerium for at sætte sin Vilje igennem og for at vise Verden, at det kunde regere imod Folketinget, har staltet og valtet med vor finansielle Lovgivning, har benyttet Finansloven paa en Maade, som aldrig har været kendt tidligere. Før dette Ministerium kom til Røret, havde vi ganske vist ogsaa undertiden Strid — det er der jo i alle Lande — men da saa man aldrig det, at Rigsdagen ikke enedes om nogen Finanslov, det fandt aldrig Sted forud for dette Ministerium. Naar det kneb allerhaardest, saa enedes Rigsdagen jo om de bekendte midlertidige Finanslove; over 18 Gange har, tror jeg, Rigsdagen enedes om saadanne, men under denne Regering er det kommet ind i en ganske anden Skure. Dette Ministerium har benyttet Finansloven paa den mest forunderlige Maade, vi have snart levet under ordinære Finanslove, snart under provisoriske Finanslove, snart under midlertidige Finanslove, som varede Læret ud og altsaa havde tabt deres midlertidige Natur, ja endog saa under kongelige Anordninger. Saaledes er Tilstanden og det System, som dette Ministerium har villet indføre. Det er det, der ogsaa er Skyld i den finansielle Misere, vi leve under, og som den foregaaende ærede Taler meget klart og meget indgaaende talte om. — Hvad har nu dette Ministerium opnaaet ved at regere paa den Maade, ved at søge at fremme et saadant Formaal, som bestaar i blot at kunne sidde og sidde paa Trods af Folketinget, og hvis Resultat blot er det at ødelægge Grundloven, den samme Grundlov, som den højtærede Finansminister selv har været med til at føre igennem her i dette Land, jeg gentager: Hvad have de opnaaet? Ja, naar man ser hen til, hvad der virkelig er sket her i Landet, saa er det væsentligste af det, der er opnaaet under det provisoriske Regimente, af rent negativ Karakter. Jeg vil ikke tale om her, at der er bygget nogle Bygninger, at der er gravet Volde og Grave og den Slags Ting, det vil jeg ikke tale om, men det, der er sket for Folketivet, det er af nedbrydende Karakter. Den højtærede Konsejlspræsident har en Gang sagt, saa vidt jeg husker, at Forsvars-